

[Erhard Jakobsen.]

ning er netop den, at vi ikke på forhånd vil dømme: det må det offentlige klare, og det må de private klare. Det må livet vise. Vi står ikke her i landet ved begyndelsen af et politisk liv, vi står langt fremme i en proces, og det er vist nogenlunde afklaret, hvad det offentlige egner sig til her i landet, og hvad den private sektor egner sig til. Der kan nu og da foretages nogle justeringer, men der er ingen grund til generelt at sætte ind på at putte mere ind under det offentlige eller mere ind under det private, medmindre særlige forhold taler for det. Her har nogle private mennesker vist gennem deres initiativ, at de i og for sig har løst en opgave, som andre ikke har kunnet løse.

Her kommer jeg til noget af det, der har været fremme, som er væsentligt: her er jo ikke tale bare om arbejdsformidling, her er tale om betydelig mere end en arbejdsformidling og i visse tilfælde noget ganske andet. Derfor vil jeg afvise, at man blot siger: al arbejdsformidling skal være gratis. Ja, hvis det kun er arbejdsformidling, og hvis det er den helt normale, den, der gælder for den store, brede flok, der får brug for det. Men der er helt specielle behov for dem, der søger arbejde på visse måder, og der er helt specielle behov for virksomheder, der søger arbejdskraft af en speciel art.

All right, det kan give anledning til tryk på lønnen, hvis vi ikke har fuld beskæftigelse, men er der fuld beskæftigelse, så er der ingen fare for, at det sker, og det er jo et mål, vi stiler imod alle sammen.

Jeg mener, at den kritik, der har været fremme — jeg har bl. a. fulgt den i Danmark radio — har været ensidig ud over alle grænser. Jeg mener, at de folk fra vikarbureauerne, der har fået lejlighed til at være fremme nu og da, har forsvaret sig ganske godt.

Men jeg ser hen til udvalgsarbejdet. Navnlig vil det glæde mig, at hr. Gert Petersen i udvalgsarbejdet kan få lejlighed til at glæde sig over, at en hel række EF-lande er på linje med de synspunkter, han har.

Kurt Hansen (VS):

For mig er det i hvert fald et meget væsentligt punkt at få frem, og når hr. Erhard Jakobsen ikke kunne svare på spørgsmålet, så kunne jeg godt tænke mig, om jeg kunne

få arbejdsministeren til at svare på spørgsmålet: er der inden for vikarbureauområdet tale om, at der er forringede søgne-helligdagsordninger for dem, der anvises arbejdskraft derigennem?

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg skal ikke gå ind i nogen længere diskussion om de indlæg, der har været, bare understrege, at for os er det afgørende hensynet til den sociale sikkerhed for de mennesker, der påtager sig disse vikarjob, og i henhold til de regler, som skal følges, er forholdet det, at man er forpligtet til at overholde såvel funktionærlovsregler som andre regler, der gælder. Når det er gået nogenlunde manerligt efter min opfattelse, skyldes det netop, at vi har tilvejebragt denne sikkerhed gennem den særlige bekendtgørelse, som arbejdsministeriet har udarbejdet, og som man har at rette sig efter.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erhard Jakobsen) (CD):

Jeg skal blot sige, at hvis der er folk uden for den egentlige funktionærstand her i landet, der savner nogen beskyttelse, så har vi da ikke spor imod fra centrum-demokraternes side — det er oven i købet noget, vi overvejer — at bringe andre lønmodtagere her i landet ind under de samme gunstige regler, som funktionærerne i dag har. Det er jo noget, der indtil nu ikke er lykkedes på en række områder. Det vil vi gerne medvirke til, og det er et klart lovgivningsanliggende. Jeg kan bare ikke se, at det har noget at gøre med vikarbureauernes stilling, og det har det altså heller ikke. Så længe man holder sig inden for funktionærlovens område, kan vikarbureauerne hverken gøre fra eller til, for loven skal naturligvis holdes. Det havde jeg også på fornemmelsen, men det var bedre, at arbejdsministeren svarede, end at jeg skulle gøre det.

Ingomar Petersen (RV):

Jeg synes nok, at hr. Erhard Jakobsen noget hurtigt konkluderede, at der var et flertal for forslaget. Jeg vil godt sige, at i den konklusion skal hr. Erhard Jakobsen nu ikke sådan lige umiddelbart tage det radikale venstre med, i hvert tilfælde ikke i første omgang. For spørgsmålet er jo, om de problemer, som vi har, og som jeg bl. a. har